

[Axel Christensen.]

Paa mit Partis Vegne giver jeg Tilsagn om velvillig Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse, fordi vi finder, at det vil virke som en Bremse paa Udslagene af illoyal Konkurrence.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser, der forekommer mig at være af den Art, at de lover godt for den Udvalgsbehandling, som Lovforslaget nu skal underkastes.

Medens den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (P. Christensen) og ligeledes den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Axel Christensen) i Virkeligheden gav Lovforslaget ubetinget Tilslutning, fremkom der nogle divergerende Opfattelser fra den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) og den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lange), Udtalelser, der viser, at man fra Handelens Side, fra Købmandsside, ikke er helt enig om, hvilke Veje der skal gaas i visse Tilfælde. Medens den ærede Ordfører for Venstre var imod Generalklausulen, forstod jeg den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti saaledes, at han i Princippet var enig i Generalklausulen, men mente, at den skulde have en noget klarere Affattelse, og jeg forstaaer, at det, man her særlig sigter paa, er Udtrykket „redelig Forretningsskik“. Jeg vil gerne herom sige, at skulde man kunne finde en klarere Affattelse af denne Klausul, er jeg villig til at se paa den og forhandle derom. Jeg ønsker i saa Henseende den størst mulige Klarhed.

Med Hensyn til Enhedsprisforretningerne forstod jeg, at den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) egentlig ikke rigtig mente, at der var Grundlag for at forbyde dem, medens den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lange) var imod Enhedsprisforretninger. Jeg gør opmærksom paa, at eftersom Forslaget i det store og hele er fremkommet efter Initiativ fra Købmandsside, er ogsaa Spørgsmaalet om Enhedsprisforretningerne rejst fra Købmandsside, men det kan vi jo forhandle om i det kommende Udvalg saavel som om alt det andet.

Hvad Rabatsspørgsmaalet angaar, var de ærede Ordførere for Venstre og Det konservative Folkeparti bange for den Bemyndigelse, som Lovforslaget giver Handelsministeren. Jeg kender godt denne Frygt for at give en Minister en vis Bemyndigelse — det vil sige, naar man taler om Lovfor-

slagene i dette høje Ting, medens man til daglig under Administrationen ofte ønsker, at Ministeren havde en større Bemyndigelse og noget større Raaderet, end Lovene til Tider giver ham. Jeg ønsker for saa vidt ikke at faa en større Bemyndigelse end rimeligt, men som jeg paapegede i min Forelæggelsestale, er der i Virkeligheden inden for Købmændenes Lejr noget divergerende Opfattelser med Hensyn til Rabatsspørgsmaalet. Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, at naar jeg talte om faste Priser, gjorde jeg det i Relation til Spørgsmaalet om Rabat og Bonus, idet jeg i øvrigt er ganske klar over det konkurrencemæssige Moment, der ligger i Købmandsskabet. Jeg har egentlig ikke tilsigtet, at der skulde fastsættes faste Priser, men jeg har ment, at Rabatvæsenet og Bonusvæsenet — skal vi sige det paa den Maade — ofte paa uheldig Maade forflygtiger den reelle Pris paa Varen — det er det, jeg har sigtet paa med min Udtalelse om faste Priser.

Den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) spurgte mig direkte, i hvilke Tilfælde jeg vilde give Dispensation, hvis jeg fik Bemyndigelsen i Henhold til Lovforslagets § 4. Det har jeg ikke gjort mig helt klart paa Forhaand; det vil jo komme an paa baade Lovforslagets Behandling i Rigsdagen og den endelige Affattelse af Paragraffen. Men jeg har ment, dels under Hensyn til den Uoverensstemmelse, der i Virkeligheden er inden for Købmandskredse, dels under Hensyn til, at der jo bestaar visse Organer inden for det her omhandlede Omraade, som der muligvis maa tages noget Hensyn til, at det var nødvendigt at have en saadan Dispensationsret, saa at man i givet Tilfælde helt kunde forbyde og maaske i andet Tilfælde foretage en fornuftig Afvikling af bestaaende Organer, som havde mange Aars Virksomhed bag sig. Jeg er altsaa ikke i Stand til paa staaende Fod at sige, i hvilke Tilfælde jeg vilde benytte Dispensationsretten, men jeg haaber i øvrigt, at det paa dette Omraade skulde kunne lykkes at komme til Enighed om en saadan Affattelse, at vi tager billigt Hensyn til alle Sider.

Jeg tror ikke, der er Anledning for mig til at komme nærmere ind paa de Udtalelser, der er faldet. Jeg takker endnu en Gang for den Velvilje, hvormed Lovforslaget er blevet modtaget, og jeg vil give min Tilslutning til det, den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti